

Zicht op zee van aan de Châlet

Het is me eerder ook al opgevallen: oude prentkaarten brengen een bekend zicht soms heel anders in beeld dan gewoonlijk. Deze week kon ik de hand leggen op een kaart uit 1905. Het gaat om een zicht op de Oostendse dijk en de zee vanuit een heel aparte hoek genomen.

Mijn allernieuwste aanwinst biedt een uniek zicht op het einde van de bakstenen glooiing ter hoogte van het Koninklijk Châlet, waar blijkbaar ook een stenen — en zelden gebruikte — trap op uitkwam. Destijds was er een gelijkaardige trap ter hoogte van de Drie Gapers. Met de bouw van de 'nieuwe' witte galerijen in 1956 zijn deze trappen onder de sloophamer verdwenen, samen met de glooiing. Op diezelfde kaart uit 1905 bemerkten we rechts van de trap een gedeelte van het dak van de Venetiaanse Gaanderijen. Verderop op het strand zien we de

De Zeedijk omstreeks 1905, gezien van aan de oostelijke dijktrap van de Koninklijke Châlet.

paar honderd badkarren, terwijl aan de horizon het oude cursaalgebouw prijkt.

Puinhoop

Naast die mooi gekleurde prentkaart uit de Oostendse

Belle Epoque-periode leg ik deze week een foto die is genomen in de eerste dagen na de vrede van 1945. Het kiekje werd bijna op dezelfde plek geschoten als die van de kaart van 1905.

Op de naoorlogse foto zien we het dak van de Venetiaanse Galerijen. Merk hoe de smeedijzeren ballustrade ontbreekt: door de Duitsers weggebroken omdat op dit dak een aantal uitkijkposten waren neergezet. Op de hoek van de Parijsstraat had men een grote verdedigingsstelling gebouwd.

Dit beeld uit 1945 laat duidelijk zien in welk een erbarmelijke staat de dijk erbij lag. In de verte gaapt ook het gat waar de bezetter het kursaal had weggebroken. Langs de waterlijn staan nog duidelijk de Friese Ruiters en de Rommelasperges, bedoeld om mogelijke aanvallen van de Geallieerden op het Oostendse strand te beletten. Ondanks deze onoverzichtelijke puinhoop die de Duitsers na hun aftocht op de dijk hadden achtergelaten, slaagden de Oostendenaars er — door de inzet van Jan en Alleman — in om in juli al te kunnen baden op het strand van de Koningin der Badsteden.

Soms kan ik nauwelijks geloven dat deze chaos al vijftig jaar achter ons ligt.

(Omer Vilain)

Veertig jaar later bood de Oostendse zeedijk een veel minder fraaie aanblik. Toen moest het eerste na-oorlogs seizoen nog beginnen.